

Peer

Peer kwam als een ernstig verwaarloosde afghaan bij ons. Nadat we hem eerst een beetje tot zichzelf hadden laten komen en hij bijvoorbeeld begrepen had dat je bij ons gewoon alle dagen eten krijgt –en nog best lekker eten ook- schoren we zijn vacht af.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Veel mensen denken dat dat erg zielig is en/of helemaal niet nodig. Nou, aan Peers vacht was echt geen eer meer te behalen. En niet alleen dat, het zou een absolute pijniging worden om ook maar te proberen alle klitten eruit te borstelen. Dus: eraf met dat harnas. Peer zelf vond het in ieder geval een verademing. En toen begon het wachten op een geschikt huis. Dat dachten we gevonden te hebben, maar helaas kwam er een kink in de kabel omdat de nieuwe eigenaren wel erg tevreden met de hond waren maar plotseling van Voordewindhond eisten dat Peer op alle mogelijke mediterrane ziekten gecontroleerd werd. Nou, wij zullen bij verdenking van ziekten uiteraard de hond door de dierenarts laten controleren, maar om nu in het wilde weg bij een hond die niet uit de gevarenzone komt en een kerngezonde indruk maakt allerhande tests te laten uitvoeren, dat ging ons te ver. Dus haalden we Peer weer op en begon een nieuwe zoektocht. Die vond in januari zijn beslag toen via een van onze Duitse medewerkers zich een familie meldde die voorzichtig aan hun eerste afghaan wilden beginnen. En zo gingen we met een door Hadewych van Kapsalon Blaffure in Driebergen tegen minimale betaling gewassen, geborstelde en heerlijk ruikende Peer naar Kootwijk. Daar was Peer al eens eerder geweest, toen hij nog in opvang in Drachtstercompagnie zat en dat was te merken. Dolle pret!

Peer woont inmiddels al een poosje bij zijn nieuwe mensen, waar hij als rechtgeaarde Afghaan al wat van zijn vindingrijkheid heeft laten zien, zoals in bed willen slapen. Eerst ging hij bescheiden aan het voeteneind liggen, maar na een tijdje wilde hij toch wel graag met zijn kop op het kussen en nog wat later was er gewoon geen ruimte meer voor de oorspronkelijke eigenaar van het bed. U kent dat wel, zo liggen ze naast je en voor je het weet strekken ze hun poten, zetten ze eens flink af tegen de muur en hop, daar lig je op de grond. Maar ja, zijn mensen houden erg veel van hem, en er wordt nog druk onderhandeld over de verdeling van het matras.

Nou, kom op, Peer, een beetje meewerken, en als je dan toch aan je gedrag werkt, blaf dan ook eens wat minder naar alle mogelijke andere viervoeters!